

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/137/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2313011068
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Jarábek
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2313011068.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Jarábka a sudcov JUDr. Pavla Sládka a JUDr. Kataríny Stanislavskej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. mája 2015, v trestnej veci obžalovaného V. W., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, prejednal odvolanie obžalovaného, ako aj poškodenej Z. W., ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu v Galante sp.zn. 2T/169/2013 zo dňa 15.10.2014, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolania obžalovaného V. W., nar. XX.XX.XXXX, ako aj poškodenej Z. W., nar. XX.XX.XXXX, sa z a m i e t a j ú.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného V. W. za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť a rozsudkom Okresného súdu Galanta sp.zn. 12P/170/2010 zo dňa 03.03.2011 a rozsudkom Krajského súdu v Trnave, sp.zn. 9CoP/14/2011 zo dňa 21.06.2011, právoplatnými dňa 05.08.2011, je povinný prispievať na výživu svojej dcéry Z. W., nar. XX.XX.XXXX, sumou 130,-- Eur mesačne, ktoré výživné je splatné vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám jeho dcéry, si túto vyživovaciu povinnosť neplnil v mieste trvalého bydliska a všade tam, kde sa zdržiaval, čím mu od mesiaca november 2011 do mesiaca február 2014 vznikol dlh na výživnom v celkovej výške 990,-- Eur.

Za to bol mu bol podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona a za použitia § 36 písmeno j/, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písmeno a/ a § 50 ods. 1 Trestného zákona mu bol výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 51 ods. 4 písmeno b/ Trestného zákona bola obžalovanému uložená povinnosť spočívajúca v skúšobnej dobe uhradiť zameškané výživné vo výške 990,--Eur k rukám jeho dcéry Z. W., nar. XX.XX.XXXX.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obžalovaný, ako aj poškodená Z. W..

Obžalovaný vo vlastnoručne napísanom odvolaní namieta, že v rozsudku Krajského súdu v Trnave sp.zn. 9CoP/14/2011 zo dňa 21.06.2011 bol povinný prispievať na výživu jeho dcéry Z. W. k rukám jej matky X. W., ale v napadnutom rozsudku už bol odsúdený za neplatenie výživného k rukám jeho dcéry už plnoletej Z. W.. Má preto za to, že Okresný súd v Galante v jeho prípade nerozhodol v súlade so zákonom.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie aj poškodená Z. W., ktorá uviedla v odvolaní skutočnosti, s ktorými sa už vysporiadal okresný súd. Relevantne z jej odvolania vyplýva, že je nespokojná s rozsudkom súdu I. stupňa v tom smere, že z dlžnej čiastky na výživnom v sume 1.090,--Eur okresný súd odrátal sumu 100,-- Eur, ktoré jej obžalovaný v menších sumách dával ako vreckové, keď bola u neho.

Žiada teda poškodená, aby obžalovaný jej doplatil zaostalé výživné do konca januára 2015.

Na verejnom zasadnutí krajský súd oboznámil obidve odvolania, pretože tak obžalovaný, ako aj poškodená sa na verejné zasadnutie nedostavili, hoci mali predvolanie riadne a včas vykázané, pričom svoju neúčasť neospravedlnili. V tejto situácii potom v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku krajský súd uskutočnil verejné zasadnutie v neprítomnosti oboch.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhla zamietnuť odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku, z rovnakého dôvodu navrhla zamietnuť odvolanie aj poškodenej Z. W..

Krajský súd na základe riadne a včas podaných odvolaní potom na verejnom zasadnutí preskúmal podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť, ako aj odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolania oboch procesných strán - t.j. obžalovaného V. W., ako aj poškodenej Z. W. nie sú dôvodné.

V prvom rade krajský súd pri plnení prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že okresný súd po obdržaní obžaloby postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, vykonal všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie. Krajský súd v ďalšom konštatuje, že okresný súd vykonal jednotlivé dôkazy zákonným a transparentným spôsobom, dodržal pritom všetky základné princípy kontradiktórneho trestného procesu.

V ďalšom krajský súd zistil, že vykonané dôkazy okresný súd v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku vyhodnotil individuálne i v ich súhrne, a tak dospel k správnym skutkovým záverom, čo sa týka viny obžalovaného V. W., právnej kvalifikácie jeho konania, ako aj uloženého trestu. Rovnako tak krajský súd je toho názoru, že okresný súd správne postupoval, keď v porovnaní s podanou obžalobou upravil výšku zameškaného dlžného výživného v súlade s obsahom vykonaných dôkazov.

V odôvodnení svojho rozsudku potom okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku zrozumiteľne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona, hlavne v otázke viny obžalovaného.

Odvolací súd považuje odôvodnenie napadnutého rozsudku za transparentné, presvedčivé a súladné v skutkových aj právnych úvahách s vykonanými dôkazmi.

Okresný súd v napadnutom rozsudku popísal svoj dôkazný postup, oboznámil konkrétny vecný obsah jednotlivých relevantných dôkazov, následne obsah toho, ktorého dôkazu aj vyhodnotil. Pri svojich záverečných úvahách o vine obžalovaného v rámci svojho hodnotiaceho procesu ozrejmil, aké konkrétne postavenie a dôkaznú silu pripísal tomu, ktorému dôkazu vo vzťahu k svojmu meritórnemu rozhodnutiu. Svoje skutkové zistenia okresný súd v napadnutom rozsudku opiera o konkrétne dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané zákonným spôsobom.

Na tieto skutkové zistenia potom okresný súd aplikoval správne právne závery hmotnoprávneho i procesno-právneho charakteru.

Odôvodnenie napadnutého rozsudku v plnej miere korešponduje so skutočným obsahom jednotlivých dôkazov, preto ho odvolací súd hodnotí ako objektívne správne, presvedčivé a spôsobilé poskytnúť verný obraz o priebehu trestného konania a o dôvodoch, ktoré prvostupňový súd viedli ku konečnému odsudzujúcemu verdiktu.

Odvolačný súd sa v plnej miere stotožňuje so skutkovými, ako aj právnymi závermi I. stupňového súdu, a preto v podrobnostiach na ne poukazuje.

Pokiaľ obžalovaný namietal, že v rozsudku Okresného súdu v Galante sp. zn. 12P/170/2010 zo dňa 03.03.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp.zn. 9CoP/14/2011 zo dňa 21.06.2011 bol zaviazaný prispievať na výživu svojej dcéry Z. W. k rukám jej matky, a v napadnutom rozsudku je mu kladené za vinu, že mal toto dlžné výživné splácať k rukám jeho dcéry, ide o irelevantnú a právne nevýznamnú námietku, pretože zodpovedá skutočnosti, že v čase vydania citovaných rozsudkov bola Z. W. maloletá, avšak obžalovaný neplatil výživné už v čase, keď táto dovŕšila 18 rok svojho veku, teda bol povinný platiť k rukám jeho dcéry, ktorá povinnosť na neho prešla priamo zo zákona práve v dôsledku nadobudnutia plnoletosti poškodenej Z. W..

Pokiaľ ide zase o námietku poškodenej, že okresný súd znížil dlh na výživnom z 1.090,--Eur na 990,--Eur, aj tento záver okresného súdu zodpovedá obsahu vykonaného dokazovania, hlavne obsahu výpovede poškodenej Z. W., ktorá ozrejmila tieto skutočnosti na hlavnom pojednávaní tak, že obžalovaný jej dával drobné sumy peňazí, dohromady asi 100 Eur, a to v rozhodnom období, kedy inak svoje výživné nesplácal.

Z týchto dôvodov krajský súd potom považuje odvolacie námietky tak obžalovaného, ako aj poškodenej za nedôvodné.

Pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu konania obžalovaného, táto zodpovedá skutkovej podstate prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, v tomto ohľade skutok v plnej miere korešponduje s jednotlivými znakmi skutkovej podstaty tohto trestného činu.

Okresný súd aj správne postupoval, keď obžalovanému uložil podmienený trest odňatia slobody, pričom v tomto význame správne vychádzal z ustanovení o ukladaní trestu v zmysle § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, ako aj ustanovení § 38 ods. 2, 3 Trestného zákona.

Podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelmi tým, že im zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne odradí iných od páchania trestných činov.

Podľa § 34 odsek 4 Trestného zákona pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, na zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, ako aj na jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Krajský súd je toho názoru, že okresný súd pri ukladaní trestu obžalovanému postupoval v zmysle vyššie uvedených kritérií, keď mu uložil vyššie citovaný podmienený trest odňatia slobody. Správny je aj postup okresného súdu, keď ho zaviazal v skúšobnej dobe uhradiť poškodenej dlžné výživné.

Podľa § 319 Trestného poriadku nadriadený súd zamietne odvolanie, ak zistí, že toto nie je dôvodné.

Krajský súd zistil, že odvolanie obžalovaného V. W., ako aj odvolanie poškodenej Z. W. nie sú dôvodné, a preto o nich rozhodol spôsobom, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.